

Pritožba, ki jo je Greenpeace Energy eG vložila 9. decembra 2016 zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 26. septembra 2016 v zadevi T-382/15, Greenpeace Energy eG/Evropska komisija

(Zadeva C-640/16 P)

(2017/C 038/25)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Greenpeace Energy eG (zastopniki: D. Fouquet, S. Michaels, J. Nysten, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sklep Splošnega sodišča z dne 26. septembra 2016 v zadevi T-382/15, Greenpeace Energy eG, v delu, ki se nanaša na pritožnico, razveljavi,
- zadevo vrne v ponovno odločanje Splošnemu sodišču,
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov postopka, vključno s stroški odvetnika in potnimi stroški.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev svoje pritožbe navaja naslednjih pet razlogov:

1. Splošno sodišče je očitno mnenja, da člen 263, četrti odstavek, tretji del, PDEU, določa, da je regulativni akt, ki ga je v skladu s to določbo mogoče izpodbijati, splošni akt. Vendar glede na besedilo in razvoj te določbe in zlasti željo zakonodajalca, je treba ta pristop šteti za pravno napačen.
2. Splošno sodišče naj bi izhajalo iz načela, da ima pogoj neposrednega nanašanja v primeru aktov, ki ne potrebujejo izvedbenih ukrepov, dve ločeni značilnosti, ki ju je treba obravnavati ločeno. To pa ni tako v tem primeru, ker v smislu te določbe ni potreben noben izvedbeni ukrep Združenega kraljestva ali Evropske komisije, in dodelitev pomoči ima takoj učinke na trgu, to pomeni, da za pritožnico takoj nastanejo konkurenčni učinki.
3. Splošno sodišče pritožnici očita, da ni v zadostni meri dokazala neposrednega in posamičnega nanašanja. S tem pa naj ne bi upoštevalo navedenih informacij oziroma naj jih ne bi dovolj upoštevalo.
4. Zdi se, da je Splošno sodišče menilo, da je treba individualizacijo na podlagi člena 263, četrti odstavek, drugi del, PDEU v skladu s sodno prakso Plaumann zavrniti, ker lahko obstajajo druga podjetja, kot je na primer pritožnica, na katera se lahko nanašajo konkurenčni učinki dodelitve pomoči. Glede na sodno prakso, zlasti v zadevi C-309/89 Codorniu, pa se zdi ta razlaga pravno napačna in poleg tega ozka. Poleg tega se pritožnica sklicuje na dejstva v tožbeni vlogi, ki dokazujejo zadostno individualizacijo, ki pa jih Splošno sodišče ni upoštevalo ali jih ni upoštevalo v zadostni meri.
5. Splošno sodišče meni, da je učinkovito sodno varstvo zoper sklep Komisije o odobritvi pomoči mogoče doseči pri nacionalnih sodiščih. To bi pomenilo, da je zakonodajalec Unije s tem, da je državam članicam naložil, da vzpostavijo ustrezna pravna sredstva (člen 19(1), drugi pododstavek, PEU), želel nacionalnim sodiščem zaupati nadzor nad posamičnimi akti institucij, kot je Evropska komisija. Vendar glede na sodno prakso Sodišča v zvezi z akti Unije in na obstoječa pravna sredstva ter zlasti ob upoštevanju delitve pristojnosti med nacionalnimi sodišči in Evropsko komisijo na področju prava pomoči, tega pristopa ni mogoče sprejeti in je torej pravno napačen.